

ת"פ 22517/11/12 - מדינת ישראל נגד דור שובל אירועים בע"מ, אחים אברג'ל שווק פירות וירקות בע"מ, שוק טרי באר-שבע בע"מ, אריה אברג'ל

בית משפט השלום בבאר שבע

14 מאי 2014

ת"פ 22517-11-12 מדינת ישראל נ' דור שובל
אירועים בע"מ ואח'

בפני הנשיא, כב' השופט אביחי דורון
המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אמנו

נגד
הנאשמים:

ע"י ב"כ עו"ד וייצמן
1. דור שובל אירועים בע"מ
2. אחים אברג'ל שווק פירות וירקות בע"מ
3. שוק טרי באר-שבע בע"מ 4. אריה אברג'ל

גזר דין

הנאשמים הורשעו לפני במסגרת הסדר טיעון בעבירות הבאות:

1. הנאשמות 1 ו-2 - בשתי עבירות של אי הגשת דו"חות לפי סעיף 216(4)+222(א) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש]- התשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה").
2. הנאשמים 2 ו-4 - בעבירה אחת של אי הגשת דו"ח לפי אותם סעיפים.
3. הנאשמים 2 ו-4 בשמונה עבירות של אי העברת מס שנוכה לפי סעיפים 222+219 לפקודה.
4. הנאשם 4- בשתיים עשרה עבירות של אחריות מנהלים לפי סעיף 224(א), שמונה עבירות של אי תשלום מס שנוכה, לפי סעיף 219 לפקודה בקשר עם סעיפים 117, 164 ו-166 לפקודה וכן מכח התקנות, ובקשר עם סעיף 222 לפקודה וחמש עבירות של אי הגשת דו"ח במועד.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו על הנאשם 4 יוטל עונש של מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

המחלוקת בין הצדדים הייתה לגובהם של העונשים שיש להטיל על הנאשמים.

טיעוני הצדדים

טיעוני המאשימה לעונש

בטיעוניה טענה המאשימה כי העבירות נושא כתב האישום הינן עבירות חמורות, מאחר והדו"חות אשר לא הוגשו על ידי הנאשמים מהווים את הבסיס לקיומה של מערכת המס ולפעילותה התקינה, העובדה שלא מוגשים דו"חות במועד ו/או בכלל פוגעת ביכולתן רשויות המס לעקוב אחר הכנסותיו של הנשום ולקזז את המס עבור הקופה הציבורית.

עם זאת, ב"כ המאשימה הדגישה את העובדה כי במקרים בהם הוסרו המחדלים ע"י הנאשמים, ועפ"י מדיניות ענישה נהגת אין מקום למצות את הדין בדרך של השתת עונשי מאסר בפועל, ומכאן שיש לדבריה, להטיל עונשים של מאסר על תנאי, קנס כספי והתחייבות.

בהתייחס לתיקון 113 טענה ב"כ המאשימה, כי סעיף 40 יג מנחה את בית המשפט לקבוע עונשים נפרדים לאירועים שונים וזאת על מנת לתת ביטוי רב יותר לרביבו המעשים מזה שהיה מקובל בפסיקה עד כה.

במקרה שלפנינו, סברה ב"כ המאשימה כי מתחם הענישה, בנסיבות העבירות שלפנינו, על סמך פסיקה רלוונטית (אשר לא הוגשה לבית המשפט) הינו שניים עד שמונה חודשי מאסר על תנאי בגין כל עבירה, לעניין הקנס טענה כי הרף התחתון בעבירות אלו הינו 8,500 ₪, כאשר הרף העליון עומד על 29,000 ₪, לכל עבירה.

לדבריה, מחזורי הפעילות בהתייחס לנאשמים 1 ו-4, היו כדלקמן: בשנת 2009 עמד המחזור העסקי על כ-600,000 ₪, ואותו הדבר בשנת 2010. בהתייחס לנאשמים 2 ו-4, בשנת 2010 עמד המחזור הפעילות על כ-82 מיליון ש"ח, כמו כן לגבי הנאשמים 3 ו-4 עמד בשנת 2009 המחזור על 4 מיליון ₪.

לאור כל האמור לעיל ביקשה המאשימה להטיל על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשמת 1- קנס.

נאשמת 2- קנס.

נאשמת 3- קנס.

נאשם 4- 9 חודשי מאסר על תנאי, בגין כל עבירה, קנס משמעותי העומד ברף העליון של המתחם שהוצג על ידה והתחייבות שלא לעבור עבירה.

טענות ההגנה לעונש

ב"כ הנאשם סיפר, כי בסמוך להגשת כתב האישום, עשה הנאשם כל שביכולתו על מנת להסיר את המחדלים המתוארים עמוד 2

בכתב האישום, כאשר גם חיובים שהיו תלויים ועומדים כנגד הנאשם בגין אי תשלום בדו"חות של שנת 2010, שולמו.

ב"כ הנאשם סיפר כי עם התרחבות עסקיו של הנאשם מצא עצמו מאבד שליטה, והתקשה לפקח גם על תחום עיסוקו העיקרי. מדובר במי שלראשונה בחייו הורשע בדין, ויש בהרשעה זו לפגוע בו כאזרח.

עוד פירט ב"כ הנאשם כי לנאשם חובות בסך של למעלה מ-20 מיליון שקלים, לדבריו הנאשם מוגבל היום בתנועות חשבונות הבנק, ועומדים נגדו חובות של החזרי משכנתא, אשר עתידים לפנותו מדירתו בגינם ובסופו של דבר לא יהיה לו מנוס אלא להגיש בקשה לפשיטת רגל.

לעניין רף הענישה אותו הציגה המאשימה טען ב"כ הנאשם כי מדובר בעבירות ברף הנמוך ביותר, שכן חוסר תפקודו של הנאשם, והעובדה שלא הגיש דו"חות קשורה קשר ישיר, לדבריו לעובדה כי לא עמד בפניותיהם הרבות של הנושים.

ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לראות בעצם הרשעתו של הנאשם עונש בפני עצמו, להשית עליו עונש ברף הנמוך והטלת קנס בסכום אותו יוכל לשלם, שכן הוא מעוניין לשלם את הקנס שיטיל בית המשפט.

דין והכרעה

בתיקון 113 נקבע מנגנון בעל שלושה שלבים לגזירת עונשו של נאשם, ואם הנאשם הורשע בכמה עבירות, על בית המשפט לבחון האם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים נפרדים.

במידה והמדובר באירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם ענישה לאירוע כולו ויגזור עונש כולל לעבירות הקשורות לאותו אירוע- אולם אם מצא בית המשפט כי מדובר באירועים נפרדים, יקבע עונש הולם לכל אירוע, ויגזור עונש לכל אירוע ואירוע, או עונש כולל לאירועים כולם (ר' ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (תק-על ע"פ 4312, (3)8678/12).

תמים דעים אני עם עמדתה של ב"כ המאשימה שטוענת כי מדובר באירועים נפרדים, כתב האישום מגולל ארבעה אירועים עיקריים, הקשורים בהפעלתן של שלוש החברות על ידי הנאשם 4 ואירוע נוסף הקשור בדיווחי הנאשם על פעילותו הוא.

מכלול האירועים המתוארים בכתב האישום אירע בין השנים 2009-2011, אולם ניתן לומר כי ביחס לכל חברה התקיימו עבירות אשר מהוות אירוע בפני עצמן, ולהלן אפרט:

הנאשמת 1, חברה פרטית, אשר עסקה בהפעלת אולם שמחות הורשעה יחד עם הנאשם 4 בכך שבשנת המס של 2009 לא הגישה במועד דו"ח על הכנסותיה וכך גם בשנת המס 2010.

הנאשם 4 אשר היה מנהל פעיל באותה החברה, הורשע בעבירה של אחריות מנהלים.

הנאשמת 2, חברה פרטית, אשר הפעילה סופרמרקט הורשעה יחד עם הנאשם 4, בכך שבשנת המס של 2010 לא הגישה במועד דו"ח על הכנסותיה. הנאשם 4 אשר היה מנהל פעיל באותה חברה הורשע בעבירה של אחריות מנהלים.

עוד הורשעו הנאשמים (2 ו-4) בשמונה עבירות של אי תשלום מס שנוכה, בכך שבין השנים 2010-2011 לא שילמו במועד לפקיד השומה את מס ההכנסה שנוכה לעובדיהם. באישום זה הורשע הנאשם 4 גם בשמונה עבירות של אחריות מנהל.

הנאשמת 3, חברה פרטית אשר עסקה בשיווק ירקות הורשעה יחד עם הנאשם 4 בכך שבשנת המס של 2010 לא הגישה במועד דו"ח על הכנסותיה, כמו כן הורשע הנאשם 4 בעבירה של אחריות מנהלים.

מלבד העבירות בהן הורשע יחד עם כל חברה הורשע הנאשם 4 בכך שבשנת 2010 לא דיווח על הכנסותיו שלו.

על פי המתואר בכתב האישום, כל אישום התייחס לפעולות שביצעה כל נאשמת יחד עם הנאשם במסגרת הפעילות של כל חברה בנפרד, כלומר ניתן להתייחס לכל עבירה שנעשתה במסגרת חברה מסוימת, בין אם מדובר בנאשמות 1, 2 או 3, כעבירות המתארות אירוע אחד בודד, בכל חברה כשלעצמה.

עם זאת, בחרתי לגזור עונש כולל עבור כל האירועים יחדיו שכן המדובר בעבירות מאותו סוג והמפריד בין האירועים הוא בעיקר זהותן של החברות. כתב האישום משקף את המציאות לפיה הנאשם 4 הפעיל את כל החברות בשיטה זאת, כאשר התקופה המתייחסת לאותן החברות היא אותה התקופה שבה לא הוגשו הדו"חות ויחד עמן השתכללה העבירה של אחריות מנהל.

דברים דומים ניתן לומר על האירוע השני המתייחס לאי תשלום של מס שנוכה.

להלן פירוט האירועים:

אירוע מס' 1- (מיוחס לנאשמת 1, יחד עם הנאשם 4)- 2 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד, באותו אירוע לנאשם 4 בלבד- 2 עבירות של אחריות מנהלים.

אירוע מס' 2- (מיוחס לנאשמת 2 יחד עם הנאשם 4)- עבירה של אי הגשת דו"ח במועד, שמונה עבירות של אי תשלום מס שנוכה ולנאשם 4- 9 עבירות של אחריות מנהל.

אירוע מס' 3- (מיוחס לנאשמת 3, יחד עם הנאשם 4)- אי הגשת דו"ח במועד ועבירה של אחריות מנהלים לנאשם 4.

אירוע מס' 4- מיוחס לנאשם 4 בלבד- עבירה אחת של אי הגשת דו"ח במועד.

עמוד 4

על מנת לבחון מהו מתחם העונש ההולם עבור כל האירוע, על בית המשפט להתחשב במספר פרמטרים: הערך החברתי שנפגע מביצועה של העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה, ונסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

על מנת לבחון את העונש הראוי עבור כל אירוע ואירוע עלינו לבחון פרמטרים אלו:

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה - העבירות הכלכליות מהוות תופעה הפוגעת בכל אזור ואזור באופן עקיף, אדם אשר לא מדווח על הכנסותיו במועד גורע מן הקופה הציבורית את הכסף שאמור להיכנס אליה ולכל הפחות מעמיד בסימן שאלה את היכולת למעקב אפקטיבי אחר חובת תשלום המס וגבייתו.

הקופה הציבורית, הינה "הקופה החברתית" של כולנו כאזרחים. כספים אלה מיועדים לשמש אותנו לחינוך ילדינו, לרווחתנו ולאיכות חיינו (יפים לעניין זה דבריה של כב' השופטת פרוקצ'יה במסגרת רע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ח(4) 381, 384):

" בית־משפט זה חזר והדגיש לאורך השנים את החומרה שבה יש להתייחס לעבריינות כלכלית, ועבריינות מס בכלל זה, נוכח תוצאותיה ההרסניות למשק ולכלכלה ולמרקם החברתי, ונוכח פגיעתה הקשה בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ולפעילותן התקינה של הרשויות הציבוריות. העבריינות הכלכלית, ועבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צרכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס - פגיעה הנעשית לרוב באמצעי מירמה מתוחכמים, קשים לאיתור. כבר נאמר לא אחת בפסיקתו של בית־משפט זה כי על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הטמונה בעבריינות הכלכלית לפרט ולציבור כאחד, ואת יסוד ההרתעה הנדרש ביחס לביצועה" (רע"פ 512/04 אבו עביד נ' מ"י, פ"ד נ"ח(4) 381, 384).

בהתייחס לפגיעה בערך המוגן, לא ניתן לומר כי הפגיעה במקרה דנן נמצאת ברף העליון של העבירות, אף שבאי הגשת דו"חות במועד ואי תשלום של מס שנוכה מתהווה נזק כאמור לעיל,

מנגד אין להתעלם מן העובדה (שהמאשימה לא חלקה עליה) כי לו היה עושה הנאשם 4 את עבודתו באופן מסודר יתכן ויכול היה לקבל החזרים מכספי המע"מ, ויש בכך, אף אם מדובר בעובדה תיאורטית, כדי להפחית מעט מחומרת העבירות.

ב. מדיניות הענישה הנוהגת - בחינת המדיניות הנוהגת בעבירות על פי האירועים המתוארים בכתב האישום נעה בין מאסר על תנאי ועד לעונשי מאסר בפועל, לרוב עד ששה חודשים שיש לרצותם בדרך של עבודות שירות.

להלן יובאו מספר דוגמאות לעבירות הנידונות בפני, בשים לב לשינויים המחוייבים כגון כמות העבירות המבוצעות:

* **ת"פ 3443-07**, נידון ביום 10.12.12 בפני כב' השופט קובו- הנאשם הורשע בשלוש עבירות של אי הגשת דו"ח במועד וכן בשלוש עבירות של אחריות מנהלים - **חודשיים מאסר על תנאי וקנס כספי בסך של 3,000 ש"ח**.
עמוד 5

* **ת"פ 4411-04**, נידון ביום 06.02.2012 - בפני ס. הנשיא כב' השופט אבו טהה- הנאשם 5 הורשע בארבע עבירות של אי הגשת דו"ח במועד וכן ב-14 עבירות של אחריות מנהלים- **ששה חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך של 20,000 ש"ח.**

* **ת"פ 9208-09**, נידון ביום 01.02.2010, בפני כב' השופטת קנטור- הורשע בעבירה אחת של אי הגשת דו"ח במועד וכן ב-24 עבירות של אי העברת מס שנוכה- **4 ארבעה חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך של 9,000 ש"ח.**

* **ת"פ 16100-06-11**, מיום 06.12.12, בפני כב' השופט אבו שחאדה-, שם הורשע הנאשם בשמונה עבירות של אי הגשת דו"ח במועד וכן בעבירה של אי קיום דרישה ביחס להצהרת הון- **4 חודשי מע"ת וקנס בסך של 12,000 ש"ח.**

* **ת"פ 2850-12-08**, מיום 14.09.11 בפני כב' השופטת ארגמן, הנאשמת נעדרת עבר פלילי הורשעה בשתי עבירות של אי הגשת דו"ח במועד- **מע"ת בן 3 חודשים וקנס בסך של 1,500 ש"ח.**

* **ת"פ 6484-11-09**- מיום 30.12.10, בפני כב' השופטת קנטור, הנאשם הורשע בארבע עבירות של אי הגשת דו"ח במועד- **על הנאשם הוטל קנס בסך של 15,000 ש"ח.**

* **ת"פ 4929-08**, מיום 10.01.12, בפני כב' השופט ארניה- הנאשם הורשע בחמש עבירות של אי הגשת דו"ח במועד, 16 עבירות של אי תשלום מס שנוכה ו-19 עבירות של אחריות מנהלים- **עבודות שירות למשך 6 חודשים, מע"ת- 6 חודשים וקנס בסך של 10,000 ש"ח.**

* **ת"פ 41838-11-10**, מיום 12.01.12, בפני כב' השופטת קיסר, הנאשם הורשע בארבע עבירות של אי הגשת דו"ח במועד וכן בשש עבירות של אי תשלום מס שנוכה- **מע"ת- 6 חודשים וקנס בסך של 5,000 ש"ח.**

ת"פ 5651-08, מיום 15.02.11, בפני כב' השופט מור, הנאשם הורשע בארבע עבירות של אי הגשת דו"ח במועד וכן בשמונה עבירות של אי תשלום מס שנוכה- **4 חודשי מע"ת וקנס בסך של 3,000 ש"ח.**

* **ת"פ 5377/08**, נידון ביום 10.07.2012, בפני כב' השופט ארניה- הנאשם הורשע בעבירות של אי העברת דו"ח במועד וכן באי העברת ניכויים בסך של 51,000 ש"ח- **6 חודשי מע"ת וקנס בסך של 10,000 ש"ח**, לנאשם במקרה דנן עבר פלילי מתחום המע"מ, באותו כתב האישום הורשעה אשתו של הנאשם באותן העבירות, נעדרת עבר פלילי, **עונש מע"ת בן שלושה חודשים ללא קנס, וחתימה על התחייבות.**

ג. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה-

מדובר בנאשם שחלקו בביצוען של העבירות הוא גדול. ביחס לאי הגשת הדו"חות במועד, לא היה באפשרותי לקבוע עמוד 6

מסמרות בשאלה האם הנאשם פעל באופן שיטתי ומכוון או שמא מדובר במי שקרס תחת עומס החובות ונלכד במלכודת ההסתבכות הכלכלית, כפי שציין בא כוחו.

עם זאת בכל הנוגע לעבירות של אי העברת מס שנוכה לא ניתן להניח לטובתו של הנאשם כי מדובר בחוסר תשומת לב, או בעומס עבודה רב. ניכוי מס ממשכורתו של עובד נעשית באמצעות המעסיק שכן זה משמש "נאמנה של רשות המס", ומשמש כצינור להעברת כספיו של השכיר, משנעשתה גבייה הרי שדינה להיות מועברת לקופת המדינה.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מן העבירה פורט לעיל בפגיעת הנאשם 4 בערך החברתי, עם זאת ניתן לומר כי לולא הוסרו המחדלים ע"י הנאשם הנזק שהיה צפוי להיגרם מן העבירות היה רב יותר.

לצד כל אלה התרשמתי כי הנאשם הפנים את חומרת מעשיו, הודה וחסך זמן שיפוטי יקר.

לאור האמור לעיל אני קובע את מתחמי הענישה עבור כל אחד מן האירועים:

1. אירוע מס' 4- מיוחס לנאשם 4 בלבד- עבירה אחת של אי הגשת דו"ח במועד- אני קובע כי מתחם הענישה עבור אירוע זה הינו הטלת קנס ועד לחודש של מאסר על תנאי, לעניין הקנס אני קובע כי מתחם הקנס שניתן להטיל באירוע מסוג זה נע בין 500-2000 ש"ח.
2. אירוע מס' 3- (מיוחס לנאשמים 3, יחד עם הנאשם 4)- אי הגשת דו"ח במועד ועבירה של אחריות מנהלים לנאשם 4- אני קובע כי מתחם הענישה עבור אירוע זה הינו בין חודש לשלושה חודשי מאסר על תנאי, לעניין מתחם הקנס אני קובע כי המתחם נע בין 1000 ש"ח ועד ל-4500 ש"ח.
3. אירוע מס' 1- (מיוחס לנאשמת 1, יחד עם הנאשם 4)- 2 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד, באותו אירוע לנאשם 4 בלבד- 2 עבירות של אחריות מנהלים.- אני קובע כי מתחם הענישה נע בין חודשיים מאסר על תנאי לחמישה חודשי מאסר על תנאי, לעניין הקנס אני קובע כי מתחם הקנס הראוי לאירוע זה הינו בין 1000 ש"ח ועד ל-4000 ש"ח.
4. אירוע מס' 2- (מיוחס לנאשמת 2 יחד עם הנאשם 4)- עבירה של אי הגשת דו"ח במועד, שמונה עבירות של אי תשלום מס שנוכה ולנאשם 4- שמונה עבירות של אחריות מנהל- בגין העבירות דנן אני קובע כי מתחם הענישה נע בין 6 חודשי מאסר על תנאי לבין ששה חודשי מאסר שאפשר וירוצו עבודות שירות, לעניין הקנס אני קובע כי מתחם הענישה לאירוע זה נע בין 5,000 ש"ח לבין 20,000 ש"ח.

לסיכום

במקרה שלפני מדובר בנאשם שירד מכל נכסיו. מול בית המשפט עמד נאשם אשר מצא עצמו בפני חובות של למעלה מ-14 מיליון ש"ח (מסמכים הוצגו לביהמ"ש), ונראה כי מוצאו האחרון הינו הליך של פשיטת רגל.

אני רואה לנכון לקבל את חלקית את עתירתו של הסניגור מאחר ומדובר בנאשם אשר הסיר חלק ממחדליו, ולמרות שעובדה זו נלקחת בחשבון בעת גיבוש הסדר הטיעון בין הצדדים, הרי שבסופו של יום, באיזון השיקולים שבין הלימה וגמול מול יכולת אכיפה, אין ברצונו של בית המשפט להטיל עונש כספי כבד שיתווסף להסדר הנושים ככל שהדבר יקרה בתהליך פשיטת הרגל.

בית המשפט מעוניין להעניק לנאשם הזדמנות לסתום את הגולל על הסתבכותו, ולשלם את הקנסות שיוטלו, בין היתר משום שאין מדובר בנאשם צעיר, אלא אב למשפחה העומד בפני בעיה כלכלית כבדה ונוכח התחושה כי הנאשם הפיק את לקחו, הביע חרטתו וקיימת סבירות לא מעטה שלא יחזור על מחדליו ועבירותיו.

אוסף ואומר כי אף שמתחם הענישה המצטבר מחייב עונש מאסר מותנה גבוה במיוחד, ואף שעונש המאסר המותנה מוטל, ככלל, בגין הצטברות העבירות שהורשע בהן הנאשם לפני, אין דרכו של בית משפט זה להטיל מאסרים מותנים משמעותיים ביותר בהינתן שלא פעם נדרש בית משפט אחר להפעילם בגין מקרים קלי ערך יחסית, באופן היוצר תחושה של חוסר צדק ובעיקר חוסר פרופורציה מול העבירה המחייבת הפעלתם.

לאור כל האמור לעיל ובהתחשב בהסכמה שבין הצדדים אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

בגין אירוע מס' 1- אני גוזר על הנאשם קנס בסך של 1,500 ש"ח.

בגין אירוע מס' 2 - אני גוזר על הנאשם על הנאשם קנס בסך של 10,000 ש"ח.

בגין אירוע מס' 3- אני גוזר על הנאשם קנס בסך של 1500 ש"ח.

בגין אירוע מס' 4- אני גוזר על הנאשם קנס בסך של 1000 ש"ח.

סך הכל אני מחייב את הנאשם בתשלום קנס בסך ₪ 14,000 או 70 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשלושים תשלומים שווים ורצופים שמועד הראשון בהם יחול ביום 1.5.14 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

בגין כל האירועים והעבירות למעט העבירה של אי העברת תשלום מס שנוכה אני גוזר על הנאשם מאסר מותנה בגובה של 8 חודשים ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום אחת העבירות בהן הורשע לפני.

בגין העבירה של אי תשלום מס שנוכה אני גוזר על הנאשם מאסר לתקופה של 12 חודשים ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה זו שהורשע בה לפני.

אני מורה לנאשם לחתום על התחייבות בסך של 15,000 שלא לעבור אחת מן העבירות שהורשע בהן לפני בתוך שלוש שנים מהיום, אם יסרב לחתום, ייאסר למשך 3 חודשים.

על הנאשמת 1 אני מטיל קנס בסך של 2000 ש"ח.

על הנאשמת 2- אני מטיל קנס בסך של 3000 ש"ח.

על הנאשמת 3 אני מטיל קנס בסך של 1000 ש"ח.

ניתן היום בתאריך 14 במאי 2014